NOTÍCIA Confederal

CGT

ROJO Y NEGRO
Suplement del País Valencià

EDITA: COMITÉ CONFEDERAL DE LA CONFEDERACIÓ GENERAL DEL TREBALL DEL PAÍS VALENCIÀ (CGT-PV) ¯ D. LEGAL: V-155-1987 ¯ FEBRER 2016

La revolució de les insubmisses

Les forces polítiques emergents han portat una reacció desaforada de l'*stablishment* social; de la classe política tradicional, que veu moure la seua cadira; i dels agents econòmics, grans multinacionals o empreses nacionals, que han crescut a la calor de les velles polítiques, i que han forçat el màxim benefici a canvi de reduir la inversió estatal en tot àmbit que no els resulte rendible; quan no a través del suborn i la prevaricació.

La imaginació desplegada per a generar brega davant les mesures adoptades per nous ajuntaments o posicionament de partits polítics dels anomenats progressistes, ja voldríem que l'hagueren desenvolupada per a enfrontar-se a les realitats socials que estan acuitant al nostre país

Insinuacions de terrorisme, anàlisi extenuant d'economies i despeses, rabiola i revengisme són el cada dia dels debats, deixant fora de l'agenda política i dels sabuts debats, tot allò que és realment important per a la societat.

I, com sempre, les dones són les principals damnificades; estem acostumades al fet que tota dona que s'atrevisca a entrar en política siga jutjada doblement: pels seus actes, i pel seu físic; però l'esvalot d'insults recaiguts sobre les dones que fan polítiques diferents ha arribat al paroxisme.

Des de el "grossa" que un periodista de tertúlia va endossar a Ada Colau, mancant un altre argument que oferir, fins a l'enfilall d'improperis sense respecte que han rebut les il·lusionades magues de gener que solament volien fer feliços a propis i aliens, i donar un homenatge a la València del 37, passant per una infinitat de grosses, guarres, lletges o putes destinades a les militants de les CUP, han posat en evidència el tuf masclista que transcendeix al vernís de modernitat de la nostra classe dirigent.

Però aquest reguitzell de desqualificacions, no solament posa en evidència el menyspreu que en el fons té aquesta societat masclista cap a les dones, sinó que constata un sistema de dominació i control més subtil i profund.

Tothom està sensibilitzat davant els mitjans de submissió i dominació de les dones en altres cultures: El Burka, l'ablació, matrimonis forçosos…. ens indignen i fan que ens posicionem sense fissura.

No obstant açò ningú veu escandalós el que joves de 16 anys, a qui es considera massa joves per a decidir avortar, passen per un quiròfan per a augmentar el seu pit; ningú es pregunta com el cos de les nostres adolescents cada dia són més prims i infantilitzats, no saltem dels nostres seients davant anuncis que usen el cos femení com un objecte, amb robes impossibles, postures insultants…. I esment a part mereixen els talons, plataformes de 10 centímetres que la televisió no escatima a imposar a totes les treballadores que han d'eixir en pantalla, que veiem una vegada i una altra en els peus de polítiques amb jornades extenuants, i en qualsevol dona que vulga encaixar en aquesta societat, ser com s'ha de ser.

Els cànons de bellesa que imposa la nostra societat occidental i capitalista, són un mitjà de control més subtil, però igual d'eficaç que el burka; exigeix a qualsevol dona per a eixir a treballar, sobretot si és de cara al públic, ja siga depenent o hostessa, o en mitjans audiovisuals o en política, un sobreesforç pel que fa als seus companys que ningú mesura ni valora.

Les hores de perruqueria, maquillatge, neteja de cutis i manicura; el càlcul permanent de calories, les teràpies per a aprimar-se, són tributs que les dones han de pagar, si volen ser una persona d'ordre i admesa socialment. I no és fàcil sostraure's a aquesta tirania.

Mirant cap a l'any ja conclòs la dona ha estat molt present tant en les agendes polítiques com en els mitjans de comunicació.

Així, els ressons de la fallida modificació de la llei de l'avortament que van mobilitzar a multitud de col·lectius feministes, encara retrunyien al començament d'any i van permetre que les xarxes que s'havien teixit, anaren madurant fins a desembocar en l'enorme demostració de força que va suposar la manifestació a Madrid del 7 de Novembre, en la qual van confluir nombroses organitzacions amb diferents ideologies i estètiques; moltes d'elles de dones que es neguen a sotmetre's a la tirania del vestir, dones que se saben belles amb més quilos, o a qui no els importa; que amenacen amb posar en risc els ingents beneficis de la indústria de la moda femenina. Dones que pretenen alliberar-se de les regles que volen esclavitzar-les.

No obstant açò res és gratuït, i el capitalisme necessita tenir controlats els seus mitjans de producció, cadascú ha d'ocupar el seu lloc, i igual que tiren de les seues terres a qui els destorben per a explotar riqueses o energies, igual que provoquen guerres inhumanes en els seus jocs geoestratègics, el capitalisme necessita del treball gratuït de les dones per a seguir acumulant riquesa i poder.

Són moltes les dones que han pres les regnes, és obvi que s'estan produint canvis, però no va a ser gratuït, el sistema es defensa amb tots els mitjans al seu abast, la resposta al 7N va ser una reguera d'assassinats masclistes, a les dones que s'ixen de les normes és l'insult, la falta de respecte, convertir-les en objectes de menyspreu per a justificar qualsevol atac *"Ho mereixien"*.

ENTREVISTA
amb Vanesa Almela, nova Secretària de la Dona de CGT-Castelló
pàg. 8

EDITORIAL
Fal·làcies d'un vigorós creixement
pàg. 2

SOCIAL
Utopia és moviment
pàg. 3

ACTUALITAT
La CGT front a l'Administració
pàg. 4

I MÉS
Lluites, agenda... pàg. 5, 6 i 7

CGT País Valencià
Comunicació Cgt-pv

@CGTPV

www.cgtpv.org

Canal CGT País Valencià

Secretariat
Permanent del
Comité Confederal
País Valencià i Múrcia

Avgda. del Cid 154
46014 València (L'Horta).
Tels.: 96 383 44 40
96 313 43 53
Fax: 96 383 44 47
www.cgtpv.org
sec.general@cgtpv.org

Fundació Ferrer i Guàrdia.
Avgda. del Cid 154 baix
Tels. 96 383 44 40
46014-València

FEDERACIONS LOCALS I COMARCALS

FIC de Castelló
C/ Cerdan de Tallada 23 entresòl
Tel. 96 425 06 36
Fax 96 425 06 36
12004-Castelló-La Plana
cgtkastello@hotmail.com
cgtkastello15@gmail.com

SU del Camp de Morvedre i l'Alt Palància
C/ del Treball, 21, baix
Tel. 96 269 86 33
46520 Port de Sagunt (València)
cgtportsag@gmail.com

FL de Puçol
C/ Castell de Morvedre 12-1er. dreta.
Tel. 96 146 54 54
Fax 96 146 54 54
46530-Puçol (València-L'Horta)
cgtpuzol@gmail.com

FL de València
Av. del Cid 154
Tel. 96 383 44 40 Fax 96 383 44 47
46014-València (L'Horta).
fed.local@cgtvalencia.org

- SP de la FL de València, tel. 96 383 44 40
- Sindicat de Metall, Energia i Mineria, tel. 96 313 43 50
- Sindicat de Neteja, tel. 96 313 43 51
- Sindicat de Transports, Comunicacions i Mar, tel. 96 383 53 73
- Sindicat de Banca, Estalvi i Assegurances, tel. 96 383 53 74
- Sindicat d'Administració Pública, tel. 96 383 45 08
- Sindicat d'Oficis Diversos, tel.96 383 45 25
- Sindicat d'Alimentació, Comerç i Hostaleria, tel. 96 313 41 39

Serveis Afiliats:
Biblioteca Llibertària "Ferrer i Guàrdia", Àrea de la Dona, Oficina Precària CGT

FL La Safor-Gandia
C/ Pintor Sorolla 39 baix
Tel. 96 287 70 60
Fax 96 287 70 60
46700-Gandia (València-La Safor)
cgtlasafor@gmail.com

Federació Provincial d'Alacant
C/ José Reus García, 3 Entpta. Dcha.
Tel. 96 518 22 11
03010 - Alacant (L'Alacantí)
alacant@cgt.es

SOV d'Alcoi
C/ Echegaray 10 baix
Tel. 96 554 71 46
Fax 96 554 71 46
03800-Alcoi (Alacant-L'Alcoià)
f.l.alcoi@cgtpv.org

SOV de Benidorm
C/ de la Gaviota, 4
Tel. 96 680 65 80
Fax 96 680 65 80
03501 -Benidorm (Alacant)
Apt. Correus 125 (CP: 03501)
cgtmarinabaixa@gmail.com

Vinyeta de la pàgina web d'un sindicat de Costa Rica: http://undeca.cr/

editorial

FAL·LÀCIES D'UN VIGORÓS CREIXEMENT

Després de la ressaca d'un any trepidantement electoral, en el qual cada partit polític va presentar la seua millor cara en la cerca de la conquesta del vot desitjat que farà possible la seua presència parlamentària, el partit que ha governat ens ha inundat de forma repetitiva amb el *mantra* de la consecució econòmica; és més, ens ho han venut com un miracle diví que solament la dreta sap realitzar quan es tracta de gestionar bé l'economia.

Però davant l'evidència del resultat electoral, potser el més lamentable de tot aquest assumpte siga comprovar com segueix calant tant disbarat i tanta fal·làcia venuda. La corrupció la van presentar com una taca aliena instal·lada dins de les institucions; les retallades, que han suposat el desmuntatge de les polítiques socials, les van justificar com un mal menor perquè no hi ha una altra alternativa, i amb eufemismes ens van dir que les seues lleis repressores eren imprescindibles pel bé de la seguretat ciutadana. De la mateixa manera, l'aplicació d'una nova reforma laboral, que ha significat la pèrdua de drets laborals i ha suposat una màquina de destrucció i precarització de l'ocupació, la van presentar com una estructura eficaç i necessària per a la confiança de l'empresari en l'ànim de la contractació, quan en realitat ha suposat la legitimació d'un nou model d'explotació o esclavitud laboral.

Però, a més d'aquestes mesures, avui aquests governants venen que la crisi ha arribat al seu final i presumeixen d'un creixement macroeconòmic que no ens enlluerna perquè no el veiem, i, en aquest cas, la seua política no ha tingut res a veure amb açò, sinó que han sigut agents econòmics externs els que han influït a col·locar al PIB en el ritme més alt de creixement dels últims vuit anys: la caiguda de l'euro, la baixada del preu del cru, el rècord de turistes rebuts, les polítiques expansives del Banc Central Europeu (BCE), etc.

També presumeixen de la baixada de l'atur i de l'augment de cotitzadors a la Seguretat Social, amb la paradoxa que aquestes dades, que per si mateixes són molt positives, deixen una brutal bretxa social inassumible, perquè ací sí han contribuït a crear una societat majoritàriament més precària. Una societat més dividida per una desigualtat rècord, ja que aquestes polítiques han sigut molt eficaces per a l'augment de beneficis de les grans corporacions, permetent-los sous d'escàndol als seus directius, a canvi que milions de persones assalariades siguen explotades. L'aplicació de la Reforma Laboral de 2010 i posterior de 2012, va contribuir a la destrucció de 3,5 milions de llocs de treball, en la seua majoria ocupacions estables i de qualitat. Avui les xifres ens indiquen que en 2015 l'atur va baixar en 354.000 persones. Considerant que la creació d'ocupació és el millor mecanisme de creixement i benestar, el 92% d'aquestes noves ocupacions són contractes de curta durada, és a dir, treballs de misèria, a més caldria afegir l'indigne i paupèrrim salari que tancaria tot aquest entramat capitalista. Com a resultat final, les dades que s'han fet públiques indiquen que 14,1 milions de persones estarien per sota del llindar de la pobresa; d'elles, més de 6 milions es troben en situació de pobresa severa. A més, no cal oblidar que tenim 5 milions de persones sense ocupació, de les quals més de 700.000 no perceben prestació alguna.

Com a conclusió podríem dir que la destrucció massiva de l'ocupació estable, per a posteriorment convertir-la en un ben escàs, precari i malament retribuït, ha sigut la clau en aquesta conversió social que s'ha produït durant els últims anys. Que, a més, en aquest procés de precarització i desigualtat, també ha tingut molt a veure la fiscalitat, perquè han determinat que les famílies suporten el 85% de la càrrega fiscal, mentre que les grans fortunes amb prou faenes contribueixen amb l'1% a través de les SICAV, i que les corporacions més importants tenen establida una retenció del 6%, percentatge irrisori si a més tenim en compte que aquestes grans empreses dipositen els seus beneficis en paradisos fiscals. Solament així s'entén que el nombre de milionaris haja augmentat en un 24% durant el període d'aquesta crisi, en detriment de la resta de la societat, en la qual una part molt important es troba en risc d'exclusió social. Senzillament, un escàndol insuportable.

Amb una malvada ideologia capitalista persisteixen, de forma idíl·lica, a mostrar-nos un panorama macroeconòmic que no se sosté amb la realitat que vivim en blanc i negre. Coneixem molt bé els símptomes que ens han deixat i tenim el diagnòstic per a poder fer-li front, per açò ara és el moment. Reivindicar els nostres drets com a organització sindical és una prioritat i reinventar-nos, una urgència social per a guanyar el benestar i recuperar l'autoestima i la dignitat de les persones.

PURIFICACIÓN EISMAN
Secretària Comunicació CGT-PV i M

A C C I Ó D I R E C T A

PROGRAMA D'INFORMACIÓ SOCIAL I LABORAL DE CGT-PV

Tots els dimecres en directe, de 16 a 18 h. (podcasts en www.cgtpv.org)

ESCOLTA'L I PARTICIPA!! a **RÀDIO KLARA 104.4. FM i www.radioklara.org**

ANÀLISI

Utopia és moviment

JOSÉ ASENSIO
Equip Comunicació CGT-PV

Darrere de totes les seues fal·làcies de dades macroeconòmiques i de les veus que intenten convèncer-nos que dins de les actuals institucions, o siga, amb les regles de joc marcades per una monarquia parlamentària dins d'un sistema capitalista globalitzat, es pot respirar ja amb tranquil·litat i confiar en la recuperació dels drets socials espoliats aquests últims anys, s'amaga una altra gran fal·làcia. Aquella que segueix apostant per que aquest sistema de dominació es pot humanitzar i supeditar al ben comú, a l'interès general, de tota la humanitat.

Aquestes conclusions, la no tornada als temps "generosos" de la social democràcia europea, les portem evidenciant per a qui vol sentir-les i tenir-les en compte des de molts àmbits del denominat moviment llibertari (en alguns sectors del propi moviment des de fa dècades de reflexions crítiques i precises que eren ignorades o acusades de ser d'un altre segle pretèrit). Moltes d'eixes veus han anat passant per les trobades i jornades que des de la CGT hem organitzat, com per exemple en les Jornades Llibertàries que la local valenciana duu celebrant 17 anys. En les últimes, celebrades al desembre passat en la ciutat del Túria, sota el lema **"Utopia en moviment"**, vam poder tornar a posar en debat col·lectiu un bon nombre d'eixes veus dissidents i compartirles entre 11 organitzacions i col·lectius llibertaris de la comarca de l'Horta. Des de l'anarcosindicalisme als projectes de cooperativisme i economia solidària, des del feminisme i l'ecologisme radical a les emissores de ràdio, centres socials ocupats i ateneus, els diagnòstics seguien sent demoledors amb l'actual estat de les coses.

Sense aprofundir a l'excés, el col·lapse del capitalisme, que molt bé centra **Carlos Taibo**, la total desregularització del marc legal "socialdemòcrata" de drets i llibertats i la nul·la aposta pel conflicte social que una part important del moviment 15M ha deixat pel camí (excel·lents anàlisis d'**Emili Cortavitarte** o de **Desiderio Martín** sobre aquest tema) són per a seguir estant previngudes i preparades referent al que s'aveïna, coincidim en major o menor mesura en l'extensió i gravetat del seu impacte mundial. La jornada sobre *Resistències front la repressió* va posar en debat experiències actuals i projectes esdevenidors i necessaris.

Per tant, en aquest context socieconòmic, la repressió i el control estatal, en totes les seues formes, no va a parar de créixer i, especialment, l'increment de la criminalització cap a totes les resistències que més dures crítiques realitzem al sistema opressor capitalista i als Estats Nació.

També és cert que tant les pràctiques com la quantitat de col·lectius i persones, se senten o no part del moviment llibertari, que ens movem sota els principis d'horitzontalitat, antijerarquia i igualtat i respecte entre persones són cada vegada més visibles i potents en moltes parts del món (fins i tot amb cultures molt diferenciades des de les selves de Chiapas a les muntanyes Kurdes). Així mateix aquests principis van guanyant força i acceptació popular dins del decadent sistema de valors del món occidental, al que la pròpia "bèstia" segueix devorant malgrat totes les fal·làcies que ens expliquen.

> // Existeix una infinitat d'experiències i projectes que ja posen en pràctica i difonen la Idea //

Constatàvem, en resum, que existeixen una infinitat d'experiències i projectes, en aquest cas en les comarques limítrofes amb la ciutat de València, que ja posen en pràctica xicotetes xarxes de suport mutu, de sobirania alimentària, d'anarkofeminisme o d'editorials i emissores de ràdio que difonen la Idea, sense cap tipus de complex.

Paradoxalment, i en açò coincidíem també durant els debats en les Jornades de València, fa l'efecte que les diferents organitzacions, col·lectius i persones que, almenys, se senten vinculades al propi moviment llibertari no som capaços, o solament esporàdicament i amb accions molt concretes, d'eixir del nostre propi gueto col·lectiu, consolidar els projectes existents i coordinar-nos a un major nivell que el propi del nostre grup d'afinitat o família orgànica.

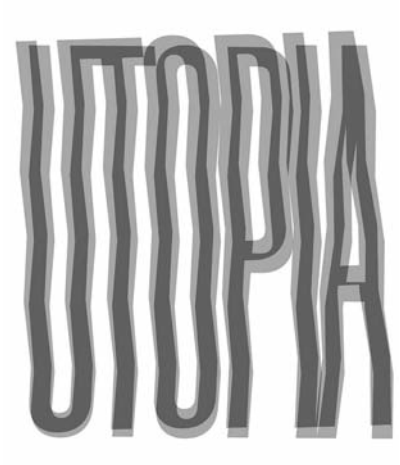

Però, a més, l'assumpte adquireix major envergadura quan a una part important del propi moviment li costa posar en valor la riquesa que conté i les experiències que desenvolupa i, per tant, difícilment pot mostrar-les amb l'orgull i dignitat que es mereixen a la resta del món. Aquesta última reflexió té un caràcter encara major si pensem en la quantitat de projectes i il·lusions que posem en pràctica, que aconsegueixen nàixer i agafar forma, encara que en massa ocasions semble que solament parlem de les derrotes i la dura lluita quotidiana en les quals estem embarcades. Per descomptat si volem que la nostra revolució, el nostre dia a dia, siga compartida per àmplies capes de la població no hem d'enganyar a ningú però tampoc tenyir de pèssim fosc el futur que s'acosta, ja que les nostres experiències i projectes estan plens de vida.

A València, les Joventuts Llibertàries ja ho han posat damunt de la taula en la seua ponència de treball denominada *Front Comú Llibertari*. La proposta inicial abasta, entre altres temes, memòria històrica, repressió i expansió de la cultura llibertària. En altres parts del denominat Estat espanyol cercar una unitat d'acció en el món llibertari porta temps teixint-se i treballant-se.

Ara queda que estiguem totes, persones i col·lectivitats, convençudes de la necessitat de consolidar xarxes estables i projectes comuns. El moviment llibertari ho mereix, ens ho mereixem. Però també hi ha molt camí per recórrer perquè la resta del món, que vol i porta un món nou en els seus cors, ho visca i compartisca amb nosaltres i, per tant, es sumeix a la lluita creativa d'aquesta **Utopia en moviment**.

XVII Jornades Llibertàries CGT-València

Celebrades del 14 al 18 de desembre de 2015 en Octubre CCC

Presentació a càrrec d'Emilia Moreno, José Manuel Muñoz Póliz i J.A. Picón (Secretaris generals de CGT-PV, CGT i CGT-València)

Xerrada "La revolució com a necessitat dels pobles" amb Héctor Martínez, José Manuel Rodríguez Victoriano i Antonio Pérez Collado

Xerrada "Descomposició de la idea d'Europa. Llibertat versus capital" amb Carlos Taibo i Josefina Juste

Xerrada "Nova transició i organització popular. El maquillatge estatal" amb Viki Criado, Emili Cortavitarte, Carmen Agulló i Desiderio Martín

Taller de Lorena Moncholí sobre "El pla de part. Una resposta front a la violència obstètrica"

Xerrada "La resistència social front a la repressió". En la taula, Jesús Arteaga "Jipy", Xavi Gea, Macarena Ariza i Manolo S. Bayona

Trobada de col·lectius, "La València en lluita. Ací i ara" amb Joventuts Llibertàries, "Al Margen", Ràdio Klara, L'Aixada com Eixida, CNT-València, Dones i Prou, Ràdio Malva, Xarxa en Lluita, CSA Pangea, REAS-PV i La Fusteria. Coordinada per José Asensio

En imatges: *Utopia en moviment*

Exposició "Mirant la utopia". Hi van ser seleccionats els autors Clara Alegre, Antonio Pérez Collado, Miguel Benavent, Cristina Muñoz Ródenas, Jesús Moreno Rodríguez, Juan Ramón Ferrandis Bresó, Marisa Mar, Patricia López Guzmán i Víctor Tormo

Festa llibertària de clausura amb Bomba Lapa i Banda Lokura

REMUNICIPALITZACIÓ DELS SERVEIS PÚBLICS

La CGT front a l'Administració

ANTONIO PÉREZ COLLADO
Secretari Acció Social CGT-PV

A hores d'ara de la partida, el més normal és que ningú tinga dubtes sobre el compromís de la CGT per a defensar els interessos de la classe treballadora en tots els llocs i situacions en què siga necessari. I eixa necessitat d'estar presents i donar la cara amb dignitat, pot produir-se en els centres de treball (el més lògic i freqüent) però també és habitual que hàgem de promoure i secundar lluites en el carrer, en els nostres barris, en la defensa dels serveis públics, en la protecció del medi ambient, etc.

Ningú ha de sorprendre's, per tant, que seguint els nostres acords i les pràctiques de l'anarcosindicalisme des de fa més d'un segle, la nostra organització estiga present en qualsevol lluita que afecte als nostres drets, llibertats i condicions de vida. Eixe estar present ens obliga no solament a implicar-nos en l'acció, sinó també a reunir-nos i negociar amb els ens i estaments que en cada cas siguen els adversaris, interlocutors o administradors.

Com a sindicat de classe que som (a part de que formem una organització anarcosindicalista, que pretén transformar el món en el qual vivim) el nostres majors conflictes els hem tingut –i els seguirem tenint– amb la classe que explota la nostra capacitat de treball, amb la patronal. Però ací no acaba el nostre permanent conflicte, ja que hi ha altres institucions amb les quals barallar i negociar millores. L'Administració; l'Estat i els seus diferents àmbits: autonòmic, local, sanitat, educació, etc. també representa un marc d'actuació –sens dubte la major plantilla del país– per a la nostra activitat sindical. Açò ens obliga, per descomptat, a tractar i negociar freqüentment amb la classe política responsable de l'àrea que corresponga.

Però amb les diferents administracions ens veiem forçats a reunir-nos no solament per a defensar les condicions laborals i els salaris del personal del sector públic, sinó que en ser aquestes responsables de gran part de serveis que ens afecten com a ciutadans i de la gestió dels impostos que –molt principalment– paguem la classe treballadora, és evident que la CGT també ha de pressionar, negociar i exigir respostes a governs, juntes autonòmiques, ajuntaments i altres organismes.

Aquesta relació amb les administracions que hi haja a cada moment i en cada territori, possiblement varie bastant en funció de la relació de forces que hi haja o dels interessos del partit que governa, però en cap cas ha de significar que la CGT s'identifique (o done motiu al fet que se li vincule) amb els governants que ocupen el poder. Saber qui governe i administrar bé els temes i els temps, no significa que siga equiparable a pensar, ni molt menys dir, que "anem a intentar-ho ara que estan els nostres"; fonamentalment perquè són poc o gens "nostres".

// L'Administració, l'Estat i els seus diferents àmbits -autonòmic, local, sanitat, educació, etc.- també representa un marc d'actuació sindical //

Aquest llarg preàmbul ve al cas de la situació que s'ha produït en la majoria d'ajuntaments i en la Generalitat Valenciana. Amb l'anterior Administració, no és que no ho intentàrem; el que passava és que era impossible parlar de res. Vaig a posar dos exemples: en el seu moment demanàrem reunir-nos amb la pròpia Generalitat i ni ens van contestar; d'altra banda, va ser complicadíssim i tediós negociar amb l'ajuntament de València la col·locació d'una placa (les despeses de la qual va haver de pagar la CGT) en record al company Valentín González.

Amb els nous gestors públics no és que anem a aconseguir totes les nostres demandes, però aprofitant la sensibilitat o els interessos dels actuals governants, és possible comprometre'ls en determinades actuacions que parcialment milloren alguns aspectes de la vida de la ciutadania. No anem a posar ací la llista de les coses que en cada municipi es poden demandar a les respectives administracions en matèries com l'atur, l'habitatge, els serveis públics, l'urbanisme, les ajudes socials, la memòria històrica, la protecció del patrimoni cultural o natural… En cada lloc la CGT ha de ser coneixedora de les necessitats i emergències de la societat en la qual estem immersos. El que animem és a què no es deixe d'utilitzar aquesta altra via d'actuació enfront de la classe política.

Reunió mantinguda el passat mes de gener entre Rafael Climent, Conseller d'Economia Sostenible, i Emilia Moreno i Antonio Pérez Collado, de la CGT-PV / **@GVAEconomia**

// Li hem traslladat a la Generalitat un gran nombre de d'exigències i de propostes per a pal·liar la situació dels sectors més castigats per l'estafa del capitalisme //

Pel que fa al Secretariat Permanent de la CGT-PV, volem transmetre al conjunt de l'organització que ja hem pogut tenir alguna reunió amb l'actual administració autonòmica. Evidentment no hem arrancat grans conquestes, però sí que li hem traslladat a la Generalitat un bon nombre d'exigències i de propostes per a pal·liar la situació dels sectors més castigats per aquesta estafa del capitalisme que portem patint des de 2008. Igualment els hem donat senyals que CGT no romandrà callada (com no ho ha estat en la llarga etapa del PP) davant situacions de corrupció, malús dels fons públics, discriminació sindical o repressió política i social.

En les plenàries habituals del Comitè Confederal i en altres reunions del conjunt de la CGT-PV anirem informant amb més detall de qualsevol gestió que fem en aquest sentit; al mateix temps us demanem que també ens mantingueu al corrent de tot el que a nivell local o comarcal estem fent en aquest camp. Actuar coordinats i informats tots els ens territorials anirà, amb tota seguretat, en benefici de l'anarcosindicalisme valencià i dels sectors socials amb els quals ens identifiquem.

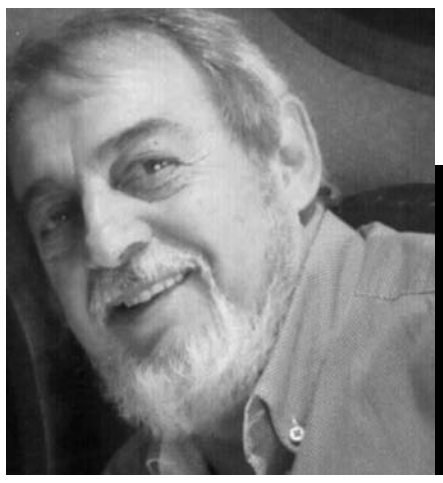

Obituari: Rafael Soriano Chicote

El pasado domingo 17 de enero falleció nuestro compañero Rafael Soriano Chicote, tras sufrir un accidente doméstico mientras ayudaba a un vecino a subir por la escalera de su casa unos enseres.

Nos ha dejado un compañero cuyo grado de compromiso con la causa de la lucha obrera ha sido de sobras contrastada desde que en el año 1993, junto a otros compañeros de la empresa en la que trabajaba, se afilió a CGT creando la Sección Sindical de CGT en Iberdrola.

Su entrega e implicación con el sindicato fue total desde el principio, como era habitual en él, y en su día fue Secretario General del Sindicato de Metal, Minería, Energía y Químicas.

Actualmente estaba jubilado (tenía 66 años), y rara era la convocatoria de manifestación en la que no te lo encontraras, no sólo de CGT, sino de los distintos movimientos ciudadanos que se movilizaran en contra de esta estafa a la que llaman crisis.

Falleció por ser como era: queriendo ayudar espontáneamente a un vecino al que ni siquiera conocía (era nuevo en la finca). Su sentido de la solidaridad, su alegría y vitalidad, vivirá siempre en nuestra memoria.

Compañero: DESCANSA EN PAZ.

Sección Sindical de CGT en Iberdrola

webs al País Valencià

CGT Alacant
http://cgt-alicante.es

CGT València
http://www.cgtvalencia.org

CGT País Valencià
http://www.cgtpv.org

LLUITA EN IMATGES

Concentració celebrada davant el consolat de Turquia a València en solidaritat amb el poble kurd i en protesta pels assassinats de l'Estat turc / **A.P.C.**

Concentració en defensa del dret a la vaga, CGT interposa recurs contra la sanció a dos companys amb motiu de la vaga general del 14-N 2012 / **CGT-Castelló**

Concentració en el segon aniversari del tancament de RTVV per a reclamar la reobertura del servei públic / **CGT-RTVV**

EUROPA I LA RESTA DEL MÓN

"Refugiados indeseables"

JOSEFINA JUSTE CUESTA
Ràdio Klara y Mujeres Libres

En 1991, Leonardo Senkman publica su libro "La Segunda Guerra Mundial y los refugiados indeseables: 1933-1945". Los judíos, sobrevivientes del holocausto, y los republicanos españoles, sobrevivientes de la guerra civil y de la posguerra, merecían esa denominación por igual, por distintos motivos, pero que los llevaban a huir a otros países buscando, primero, sobrevivir y, luego, tener un futuro. En algunos países fueron acogidos de buen talante (Bolivia, porque llevaban dinero, y Estados Unidos por un lobby judío muy poderoso, producto de inmigraciones anteriores); en otros la población impuso la acogida (Argentina, bajo la presidencia de Uriburu, y Uruguay, bajo la dictadura de Terra), pero en ambos casos fueron acogidos sin beligerancia y con mucho compromiso de las poblaciones y no de los gobiernos.

// ¿Cuántos más tienen que morir antes de que los europeos salgan a la calle a defender a los refugiados del siglo XXI? //

Hoy, 2016, los refugiados sirios en cantidad, pero también malienses, afganos, tunecinos y libios (y quizás deje a otros sin nombrar), luchan por llegar a la Europa cuyos gobiernos prometieron (!!) respeto, justicia, ayuda… pero lejos de Europa. Mueren por cientos, ¿intentando cruzar el Mediterráneo en embarcaciones que recuerdan a los tumbeiros (barcos que llevaban esclavos capturados en África para ser vendidos en las plantaciones americanas)... hasta cuándo?, ¿cuántos más tienen que morir antes de que los europeos de a pie salgan a la calle a defender la vida de los refugiados indeseables del siglo XXI?

DRET A L'HABITATGE

Ocupació de l'edifici Resistència GV 49

VÍCTOR TORMO
Secretaria Comunicació CGT-Castelló

Al local de CGT, a Castelló de la Plana, és habitual assistir a un tràfec continu de gent. Són persones desesperades, excloses o a punt de ser excloses socialment. I al sindicat troben l'atenció tendra, segura i activa de les companyes de la PAH.

Malgrat que amb els canvis municipals es pot comprovar que hi ha major sensibilitat institucional cap l'emergència habitacional que patim, les mesures polítiques són insuficients.

A Castelló de la Plana hi ha més de 13.000 habitatges buits. Els darrers mesos, 60 famílies han demanat als serveis socials municipals un sostre. En la província són més de 700 famílies les que no tenen un habitatge digne on viure. El parc públic d'habitatges està en situació ruïnosa després d'anys de desídia intencionada del govern autonòmic del PP. En l'últim trimestre de 2015 s'han triplicat els desnonaments a les comarques del nord del País Valencià.

En aquest panorama és on es dissenya l'última gran acció de la PAH a Castelló: ajudar a cinc famílies a ocupar un edifici buit de la capital de la Plana. L'ocupació va tenir lloc el 28 de desembre de 2015, amb el suport de militants de la PAH i CGT. L'obectiu, una finca de nova construcció buida des de fa més de quatre anys. Les famílies que ocupen l'edifici tenen 9 fills i filles menors d'edat, que per la seua seguretat no participen en l'ocupació. Aquestes persones tenen pendents diversos desnonaments dels seus habitatges, els quals començaran a a executar-se durant el primer trimestre d'enguany.

L'edific resulta ser propietat d'un conegut empresari castellonenc, José Luis Boix Fibla, màxim responsable del grup empresarial immobiliari Xiob. La guerra bruta dels poderosos prompte comença a veure's. El 4 de gener, es va presentar un suposat representant de l'empresa, amb agents de la policia nacional. Malgrat de no tenir autorització judicial varen rebentar algunes portes. L'actuació policial sembla que tenia com a objectiu intimidar a les ocupants.

Un mes després, l'ocupació continua. L'edifici anomenat pels ocupants, en principi Edifici Reis, en relació al dia de Reis, dia que es va fer pública l'ocupació, va rebre després el nom d'Edifici Resistència Gran Via 49.

// L'última gran acció de la PAH a Castelló és ajudar a cinc famílies a ocupar un edifici buit de la capital de La Plana //

Durant aquest dies hem vist com el govern municipal, PSOE i Compromís, s'ha posat nerviós. Com han fet declaracions culpabilitzant a la PAH per una acció que consideren il·legal. Nosaltres, tanmateix, apostem per la legitimitat de l'ocupació davant una legalitat que no dóna resposta al dret de tota persona a gaudir d'un habitatge digne.

Dues concentracions multitudinàries a les portes de l'edifici ocupat han mostrat el suport popular a aquesta acció pacífica. Malgrat talls de llum i aigua, identificacions policials i l'amenaça de Xiob d'emprendre accions legals, l'ocupació resisteix, com un bell exemple que el canvi de societat està en les nostres mans. Sí que es pot!

FORMACIÓN CGT-ALACANT

La Federación Provincial de Alacant potencia la celebración de actos a lo largo de la provincia

CGT-ALACANT, SOV BENIDORM

Charla sobre Autonomía zapatista (4 diciembre 2015)

En la sede la la UA se celebró la charla sobre "Autonomía zapatista: resistiendo a la hidra del capitalismo" impartida por Javier Sánchez Gil, del Equipo de Trabajo sobre México de la Secretaría de Relaciones Internacionales CGT.

Organizada por la Secretaría de Formación de CGT Alicante, pudimos oír la exposición sobre la situación de la lucha zapatista y la organización de su autonomía que realizó Javier Sánchez, compañero del Equipo de Trabajo sobre México que realizó un viaje militante por aquellas tierras.

Tras exponer los orígenes del EZLN y la evolución del pensamiento de los guerrilleros que, viniendo del marxismo-leninismo-guevarismo se internaron en la Selva Lacandona para formar una guerrilla campesina y se vieron "empapados" con la visión del mundo de los indígenas chiapatecos, Javier nos dio una visión de la situación de los campesinos-indígenas del suroeste de México: "los que más sufren el capitalismo y menos alienados están".

El 1 de enero de 1994, nos narró Javier, 80.000 guerrilleros, inician la ofensiva contra el ejército mexicano, tomando cinco cabeceras municipales, para replegarse 12 días después y denunciar ante el mundo la explotación y miseria a la que se somete al pueblo indígena desde la época de la conquista española.

Tras los nunca cumplidos Acuerdos de paz de San Andrés, firmados entre el EZLN y el Gobierno mexicano, lxs zapatistas comienzan a construir la Autonomía. Se dotan de estructuras propias y abandonan las del estado: sanidad, educación, economía… pasan a estar controladas por las comunidades, implantando la autogestión de sus recursos.

A partir del 2006, las comunidades zapatistas se dotan de nuevas estructuras de gobierno: los Caracoles y las Juntas de Buen Gobierno, que organizan la vida social de los municipios autónomos.

La charla se desarrolló desde el primer momento en un ambiente de debate y participación tocándose temas como el feminismo (feminismo comunitario), las peculiaridades de la visión zapatista del mundo, sus luchas cotidianas, las agresiones a las que se ven sometidxs, la situación política mexicana, etc.

Taller sobre Antirrepresión en CGT Benidorm

El viernes, 14 de diciembre se celebró en el local del Sindicato de Oficios Varios de Benidorm un Taller Antirrepresión impartido por compañerxs de Xarxa en Lluita de Valencia y organizado por la Secretaría de Formación del Secretariado Permanente Federal de CGT Alicante.

Hay que darle la enhorabuena a Belén y Jesús de Antirrepresivos de Valencia por cómo se enfocó el taller. Fue un formato atractivo y muy participativo, a través de un texto que se nos entregó se hicieron varios grupos y se trabajó sobre ellos, llegando a conclusiones cada grupo. Haciéndonos consciente con qué sutileza nos trata el Estado tanto mediáticamente, policialmente, como legislativamente a las personas que estamos en la lucha por nuestros derechos trasladando a la sociedad un mensaje equívoco y muy negativo de la lucha en general, tanto en el derecho laboral, como social. Nos pareció un taller muy necesario ya que cada vez estamos más expuestos debido a la Ley de Seguridad Ciudadana (ley Mordaza) y nos hace falta saber cómo actuar o afrontar situaciones que nos puedan ocurrir durante el transcurso de alguna protesta o manifestación.

Curso Antirrepresivo que tuvo lugar en el local de CGT en Alicante / **CGT-Alacant**

Curso Antirrepresivo en CGT Alicante

El sábado 12 de diciembre se celebró el Curso Antirrepresivo en el local de CGT Alicante, impartido por compañerxs de Xarxa en Lluita de Valencia y organizado por la Secretaría de Formación de la Federación Provincial de CGT Alicante. Tras el taller celebrado en el local del Sindicato de Oficios Varios de Benidorm, lxs compañerxs de Xarxa en Lluita nos presentaron en Alicante este práctico curso, destinado a activistas sociales y sindicales.

Por medio de debates, trabajo en grupo y ejemplos audiovisuales de la represión a la que nos enfrenta cotidianamente el Estado y sus servidores, fuimos reflexionando a lo largo del taller sobre las razones de esta represión y las formas en que desde abajo podemos resistir y oponernos: organización y solidaridad.

Presentación de la revista "El tren público y social en la encrucijada" (17 diciembre)

En la sede de la UA se presentó la revista editada conjuntamente por *Libre Pensamiento* (CGT), *La Letra A* (Baladre) y *El Ecologista* (Ecologistas en Acción). El acto contó con la presencia de Baltasar Palicio (CGT), Carlos Arribas (Ecologistas en Acción) y Fernando Patón (Baladre) que nos explicaron diferentes aspectos de la publicación y de la situación del transporte en España. Esta edición conjunta de una publicación anual, fruto de la colaboración de más de 20 años entre las tres organizaciones, ya va por su quinta edición y se caracteriza por acoger en sus páginas un tema monográfico que este año ha sido *El tren público y social en la encrucijada*. Los diferentes textos van haciendo un repaso por la situación del transporte ferroviario en este país, caracterizado por un exceso de alta velocidad, que conlleva un sistema de transporte basado en la especulación. Frente a este modelo se propuso un transporte ferroviario que piense primero en las personas, en comunicar pueblos y ciudades más que ganar un poco de tiempo en el trayecto a cambio de precios que la mayoría de la población no podemos pagar. Tras la presentación, se inició un animado debate.

Curso de formación organizado por el Sindicato de Oficios Varios de CGT Alicante

El 13 de enero, se celebró la charla organizada por la Secretaría de Formación del SOV de CGT Alicante sobre Secciones Sindicales y Comités de Empresa. Con presencia de compañeras y compañeros de transportes, limpiezas, metal, telefónica, comercio, Adif... comenzó la charla con la presentación del ponente, el compañero Enric Tarrida del Sector del Mar de CGT, por parte de la Secretaria de Formación del SOV. Tras la presentación de lxs asistentes, donde se expusieron las dificultades y experiencias que las empresas y los "agentes sociales" van poniendo a nuestras Secciones Sindicales, Enric fue recordando los principios que rigen a la CGT en su actuación en las empresas: transparencia, coherencia, honradez, claridad, etc., pasando a continuación a tratar sobre la necesidad de la autoformación de lxs trabajadorxs, por ellxs mismxs y, cuando lo vean necesario, pidiendo el apoyo de compañerxs y Sindicatos. A continuación nos fue explicando las peculiaridades y funciones de las y los delegados sindicales y sus obligaciones, derechos y límites en sus actuaciones frente a la empresa y dentro de las Secciones Sindicales.

CONTRA ELS ABUSOS

CGT-La Safor denuncia un nou cas d'explotació laboral en el Grau de Gandia

Un treballador i una treballadora han sigut acomiadats d'un restaurant en reclamar els seus drets laborals, sense haver cobrat ni un cèntim del seu salari.

Els serveis jurídics de CGT han presentat dues denúncies davant la Inspecció de Treball i tramitaran, aquesta mateixa setmana, les corresponents demandes per vulneració dels drets laborals en un restaurant del Grau de Gandia.

Assistim novament, ja no a un cas de precarietat laboral en la nostra ciutat, sinó a la més terrible explotació. Aquest establiment mantenia a una persona sense contracte i sense ser donada d'alta en la Seguretat Social i a una altra persona donada d'alta mitja jornada, encara que en la pràctica realitzava jornades laborals de fins a 16 hores i en les mínimes condicions de seguretat. Ambdues persones treballadores, en reclamar els seus drets laborals, van ser immediatament acomiadades, sense haver percebut ni un cèntim de salari o indemnitzacions pertinents.

Davant aquest nou atac als drets de la classe treballadora, que pateix en els últims temps la precarització de les seues condicions de treball, especialment en el sector de l'hostaleria, CGT-La Safor no solament donarà la cobertura legal necessària a aquestes dues persones treballadores, afiliades al sindicat, sinó que també iniciarà una campanya sindical fins a aconseguir que el restaurant reconega els seus drets i dignitat.

> // El restaurant mentenia a una persona sense contracte i sense ser donada d'alta en la SS. I a una altra treballant 16 hores diàries amb un contracte de mitja jornada //

Des de CGT-La Safor, som conscients que el sector turístic en la nostra ciutat i comarca és un motor tant econòmic com d'ocupació, però açò no pot ser a costa dels drets i la dignitat de les persones treballadores. La precarietat i l'explotació laboral, no poden ni deuen ser el segell del turisme a Gandia. Si el turisme acudeix a les nostres costes, cercant serveis de qualitat, també ha de ser de qualitat l'ocupació, perquè no es poden brindar bons serveis turístics amb treballadors i treballadores sotmeses a la més absoluta precarietat.

Per açò, des de la nostra organització, seguirem lluitant per la dignificació de les condicions de treball en el sector de l'hostaleria i animem a tota persona treballadora que patisca aquestes condicions a denunciar i organitzar-se col·lectivament, ja què solament units i unides tindrem la força suficient per a exigir i conquistar els nostres drets que, com a persones treballadores, ens pertanyen.

Secretariat Permanent CGT-La Safor

AGENDA DEL MILITANT

Jornades Culturals del XXX aniversari de l'Ateneu llibertari "Al Margen"

Tots els actes tindran lloc en el local de l'Ateneu, excepte la xerrada de Tomás Ibáñez (Col·legi Major Rector Peset) i el concert-festa (locals de CGT). Del 3 al 9 de març de 2016

Dijous, 3 - 20h
Inauguració exposició:"Trenta anys sembrant idees"

Divendres, 4 - 22h
Presentació carpeta-llibre "Híbrids", per Equip Crònic

Dissabte, 5 - 21´30h
Concert - Festa del 30º Aniversari (veure cartell específic)

Dilluns, 7 - 19´30h
Xerrda d'Antonio Méndez Rubio: "Feixisme de Baixa Intensitat"

Dimarts, 8 - 22´30h
Cinefòrum: "El tiempo de las cerezas", de J. Felipe

Dimecres, 9 - 19´30h
Xerrada de Tomás Ibáñez "L'anarquisme que ve"

Més informació en ***http://www.ateneoalmargen.org/***

16a Mostra del Llibre Anarquista

Més informació en ***http://www.mostrallibreanarquista.com/***

8 de març 2016 Dia Internacional de la Dona Treballadora

Amb el lema **Treballant juntes per la revolució**, la Confederació participarà en la celebració d'aquesta data clau en la història.
Enguany, el cartell de la CGT és obra de la companya de Castelló María Celestino; i el manifest, consensuat arran la trobada estatal de dones celebrada al mes de gener, posa l'accent en "totes les reivindicacions legítimes, històriques i actuals contra el patriarcat i el sistema capitalista".
Destacant que allò que s'ha aconseguit és fruit "exclusivament de la lluita sindical i social alternativa", advoca per defensar la vida i la dignitat: "Organitzades construïrem el nostre destí a través de la nostra pròpia acció front als gestors del capitalisme".

Trobareu els actes organitzats en ***www.rojoynegro.info*** *i* ***www.cgtpv.org***

Jornades feministes per unes festes de la Magdalena lliures de sexisme

29 febrer 2016. Començarem amb la presentació del llibre "Comando JE! (de güenorras)" de Alicia Murillo, activista feminista i multidisciplinària, a les 18 hores en el Casal Popular de Castelló. Per després traslladar-nos a la Pl. l'Ereta on continuarem amb sopar solidari amb les dones de Síria, concert de La Otra (cantautora antipatriarcal, inconformista i combativa que acompanyada d'una guitarra ens cantarà sobre temàtiques socials), música feminista i paradetes de diferents col·lectius de dones. Em la jornada encara hi ha actes per confirmar dels quals anirem informant.

Organitza: Secretaria de la Dona CGT Castelló i Dones en Lluita
Col.labora La Cosa Nostra

I el 8 de març de 2016 - Manifestació Dia Internacional de la Dona Treballadora, CGT-Castelló formarà part del bloc crític amb altres col·lectius i participarem en la performance organitzada per, entre altres, el Laboratori de dones de cultura crítica. Hora i lloc per confirmar.

RESULTATS ELECCIONS SINDICALS

CGT arrasa en les eleccions sindicals de Cruz Roja a València
Amb 96 vots, la Confederació ha aconseguit 7 delegats de 9 en els comicis celebrats al 26 d'octubre de 2015. Aquesta és la primera vegada que la CGT es presenta en aquesta organització.
Els resultats són: CCOO: 36 vots i 2 delegats i CGT: 96 vots i 7 delegats.

CGT entra per primera vegada en el Comité d'Empresa de FGV
Amb dos delegats, la Confederació General del Treball ha obtingut nova representació en Ferrocarrils de la Generalitat Valenciana. També era la primera vegada que la CGT es presentava. Les eleccions sindicals en FGV van tindre lloc en la jornada del 28 d'octubre de 2015. I els resultats han sigut els següents: CGT: 2 delegats; UGT: 6 delegats; CCOO: 4 delegats; SIF: 5 delegats; SCF: 3 delegats; SF: 3 delegats.

La CGT passa d'un a tres delegats en Limpieza Clece (La Fe) i obté dos representats en Limpiezas Lafuente a València
Resultats eleccions sindicals en Limpieza Clece (Nou Hospital La Fe). CCOO: 100 vots, 6 delegats; CGT: 53 vots, 3 delegats; USO: 33 vots, 2 delegats; SIL: 38 vots, 2 delegats.
Resultats en Limpiezas Lafuente. UGT: 6 delegats; CCOO: 5 delegats; CGT: 2 delegats.

Bons resultats per a CGT en les eleccions sindicals de Natra Cacao i Acciona FS (contracta Ford)
La CGT ha aconseguit 9 nous delegats arran els comicis celebrats en les empreses Acciona en Ford i Natra Cacao. En ambdues, el sindicat comptava amb representació però, ara, ha augmentat el nombre de delegats i delegades.
Acciona FS (Almussafes, València). CGT: 6 delegades (una més que en l'anterior comité); CCOO: 7; UGT: 4.
Natra Cacao (Quart de Poblet, València). CGT: 3 (augmenta 2); CCOO: 3.

Últims resultats eleccions sindicals Sindicat del Metall de CGT a València (MEMQ-V)
Veolia SL: De 5 representants, CGT ha aconseguit 2.
Dextromédica SL: 3 representants de 3 per a la Confederació.
RS Turia: 3 delegats de 3 que es triaven per a CGT.
Atlas Copco: l'únic representant en joc és de la Confederació.
EMTE: 2 delegats assolits pel nostre sindicat dels 5 que es van elegir.
MEMQ-V Twitter: @cgtmemqv Pagina de Facebook: www.facebook.com/CGTMEMQV

Nova delegada de CGT en Kartogroup de Borriana
CGT ha obtingut una delegada sindical en l'empresa KARTOGROUP, Elisabet Ruiz la primera delegada de personal de CGT en aquesta empresa, ja que era la primera vegada que ens presentàvem.

Resultats eleccions sindicals en Correos a Castelló
Eleccions celebrades en tot l'Estat el 17 de desembre de 2015.
Personal funcionari-Junta de personal. UGT: 43 vots i 3 delegades; CGT: 40 vots i 2 delegades; S.L.: 28 vots i 2 delegats; CCOO: 21 vots i 1 delegat; CSIF: 11 vots i 1 representant.
Personal laboral - Comité d'Empresa: UGT: 86 vots i 4 delegades; CGT: 72 vots i 3 delegats; CCOO: 70 vots i 3 delegades; S.L.: 47 vots i 2 delegats; CSIF: 17 vots i 1 delegat.

4 nous delegats sindicals per a CGT a Correos i altres 4 en el Club de Tenis de València
Les últimes eleccions sindicals celebrades a Correos i al Club de Tenis de València han conclòs amb un bon resultat per a la CGT.
Correos València: Funcionaris, CGT obté 4 delegats de 21.
Club de Tenis de València: La Confederació arrasa a l'assolir 4 delegats de 5. CGT ha obtingut 33 vots i la CSIF 18.

CGT es converteix en el sindicat més votat a Unipost
A nivell estatal, la Confederació ja és el sindicat majoritari. A València, amb 25 vots i 3 delegats de 9, la CGT incrementa la seua representació i és el més votat entre treballadors i treballadores. Unipost València, CGT: 3 delegats, 25 vots, UGT: 3 delegats, 17 vots, CCOO, 3 delegats, 21 vots. Aquest és el resultat de la lluita coherent front a les retallades i la precarització.

Projecte autogestió

Iniciativa d'Economia Social Solidària

Assemblea de Parades i Precàries de la CGT València

NOTÍCIA Confederal

Edita: Comité Confederal de la CGT-PV. *Coordinen:* Secretaria de Comunicació i Imatge/Equip de Comunicació de la CGT-PV. *Comité de redacció:* Antonio Pérez Collado, Puri Eisman, Libertad Montesinos, Emilia Moreno, José Asensio i Josefina Juste. *Fotografies:* Fons documental propi i expropiat. *Traduccions:* Servei de Normalització Lingüística de la CGT-PV.

HI COL·LABOREN:
SECCIONS SINDICALS, SINDICATS, SECRETARIES I FEDERACIONS LOCALS DE CGT-PV, PURIFICACIÓN EISMAN, JOSÉ ASENSIO, ANTONIO PÉREZ COLLADO, CGT-IBERDROLA, JOSEFINA JUSTE, VÍCTOR TORMO, TRAGSA CGT-PV, CGT-ALACANT, SOV-BENIDORM, SP CGT-LA SAFOR I VANESA ALMELA

ARTICLE DE PORTADA: EMILIA MORENO DE LA VIEJA

MAQUETACIÓ: LIBERTAD MONTESINOS
FOTOMECÀNICA I IMPRESSIÓ: GRAFILAN

EDITA:
COMITE CONFEDERAL DE LA CGT-PV
Avinguda del Cid, 154. 46014 VALENCIA
Tel.: 96 383 44 40 - 96 313 43 53
Fax: 96 383 44 47

www.cgtpv.org
Correu electrònic: comunicacion-cgtpv@rojoynegro.info

Entrevista a Vanesa Almela Escrig, Secretària de la Dona de CGT-Castelló

"No volem que ningú ens impose la igualtat sotmetent-nos al capitalisme"

Nascuda a Castelló en 1978, Vanesa representa en els seus gustos, desitjos, experiències i militàncies a tota una generació que, educada en la il·lusió del confort, es va trobar davant l'abisme d'una època caracteritzada per la precarietat, la pérdua de cultura obrera i la falta d'eixides dignes per als més joves.
Sempre ha sigut rebel, crítica amb el seu entorn i inquieta socialment. Una rebel·lia potenciada pel coneixement d'altres països on ha viatjat com Colòmbia, Panamà, Costa Rica, Índia, Portugal, França, Irlanda, Anglaterra, etc... Els seus estudis, diplomatura en Educació social per la UV i llicenciatura en Psicopedagogia per la UJI, li van permetre optar a un lloc de treball en la Generalitat Valenciana, concretament com a especialista en menors en la Conselleria de Igualtat i Polítiques Inclusives. Amb una energia desbordant, la nova Secretària de la Dona de CGT-Castelló es declara "feminista, ecologista i lluitadora contra les desigualtats socials"

Com i per què t'afilies a la CGT?

La meua militància en la CGT és molt recent, de fet, vaig ser triada delegada sindical del Personal del Consell de Castelló abans d'estar afiliada o de col·laborar amb el sindicat. La situació laboral en la qual ens trobem m'estava superant i em van animar a formar part de les llistes perquè CGT no tenia representació sindical del Personal del Consell a Castelló. Des del meu punt de vista, feia falta la presència d'un sindicat més crític i compromès amb la classe obrera i la meua ideologia és afí als plantejaments de la CGT. En cap moment vaig pensar que eixiria triada, ja que com no hi havia representació i estava la segona de la llista creia que com a molt eixiria el primer de la llista. Tot va passar molt ràpid i, de sobte, era delegada sindical. Així que el primer que vaig fer va ser afiliar-me. Encara que em van advertir que no era obligatori vaig creure que era el més conseqüent amb el meu nou nomenament.

Has assumit un càrrec de responsabilitat, el de Secretària de la Dona en la Federació Intercomarcal de Castelló. Com afrontes el càrrec, quines són les línies d'actuació que us heu marcat i en quins aspectes vas a incidir en aquesta nova marxa?

És cert que he assumit una gran responsabilitat per a la meua recent incorporació a la CGT però el meu caràcter em fa implicar-me a fons en els projectes en els quals participe. Quan es va formar a l'octubre el nou Secretariat Permanent em van plantejar les meues preferències per a formar part en els grups de treball de les diferents Secretaries. Al principi, em vaig plantejar formar part de la Secretaria de Formació i/o Acció Social. Però en informar-me que en altres Federacions Locals existia la Secretaria de la Dona vaig considerar important recuperar la Secretaria de la Dona en la CGT de Castelló. Durant aquests últims anys, la meua militància en el *Tremenda Fem Fest* m'ha motivat per a implicar-me més i més amb la lluita feminista. Crec que tant per la meua formació, ideologia, lloc de treball i experiències puc aportar el meu òbol per a lluitar contra aquest sistema capitalista i patriarcal des de l'anarcosindicalisme en aquesta nova etapa…i espere no defraudar a les persones que han confiat en mi per a assumir aquest càrrec.

He assumit el càrrec amb una gran motivació perquè el feminisme siga una de les bases de l'organització, però reconec que en ocasions em genera inseguretats respecte a si estaré a l'altura de les circumstàncies. El sistema patriarcal està tan assimilat en aquesta societat que és necessari fer una transformació social des de la base. Les dones que formem el grup de treball de la Secretaria de la Dona hem decidit començar per la revisió de nosaltres mateixes i del nostre entorn més proper: família, amistats, sindicat, llocs de treball, oci,… No volem limitar-nos a les campanyes institucionals del 8 de març i el 25N. Estem treballant per a realitzar activitats de forma periòdica que potencien el suport mutu, la formació, informació i participació de les dones des d'una perspectiva fresca i no victimista. L'objectiu és que les activitats que plantegem ens ajuden a reflexionar sobre el paper que tenim i quin és el que ens agradaria tenir. De moment hem fet exposicions, xerrades, tallers, monòlegs,… i estem bastant contentes amb el que ens han aportat i amb l'acceptació que han tingut. Totes les activitats que s'han realitzat han sigut mixtes perquè considerem fonamental que els companys s'unisquen a la revolució feminista però no descartem realitzar activitats no mixtes si per la seua idiosincràsia ho considerem oportú.

Vanesa en la seu de la CGT-PV

Considerem fonamental incidir en el nostre apoderament i en el de la resta de dones per a combatre la discriminació que patim en tots els àmbits i, desgraciadament, en les víctimes per violència patriarcal que considerem alarmant. També en la formació des d'una perspectiva feminista tant per a dones com per als homes.

En què es diferencia el feminisme de la CGT respecte al feminisme que promou el sistema?

El feminisme institucional és un feminisme de despatx que intenta posar pegats a la societat per a convèncer-nos que vivim en "igualtat". Se segueixen realitzant campanyes i projectes, realitzats per homes o no, que no tenen en compte les necessitats i demandes reals de les dones. Com sabeu, existeixen diferents tipus de feminisme però des de la CGT apostem per l'anarcofeminisme. No volem que ningú ens impose una igualtat dins de la submissió d'aquest sistema. Volem ser el motor del canvi i tenir la llibertat de decidir què volem fer, com i quan. De forma individual és molt complicat aconseguir assoliments globals però cercant espais on compartir les nostres inquietuds ens fem més fortes i combatives. Actualment, ens trobem en un auge del feminisme i és important aprofitar aquesta circumstància per a arribar al màxim de persones possibles. Malgrat el poc temps que porte militant considere que manca implicació, compromís i canvi d'actituds i comportaments dins de la nostra Organització.

Treballes en la Generalitat. Ens pots explicar en què consisteix la teua labor i com és el sindicalisme de la CGT en l'Administració Pública?

El meu lloc de treball és Tècnica Mitjana Especialista en Menors, més conegut com a T.M.E.M., en la Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives de Castelló. La meua funció és la instrucció dels expedients de Protecció de Menors que s'aperturen i dels quals ja s'han pres mesures de protecció i es troben en acolliment residencial en un centre d'acollida.

Sobre el sindicalisme de la CGT en l'Administració Pública us puc parlar de quina està sent la meua labor. No he tingut l'oportunitat de tenir molta relació amb delegades d'altres administracions, encara que és una cosa que tinc pendent. Per l'escàs contacte que he tingut, ha sigut enriquidor compartir experiències i informació. L'acció sindical en l'Administració Pública la realitze amb el meu company Víctor Tormo, al que he de donar-li les gràcies des d'ací per ser un suport fonamental per a mi en la labor que realitzem. Considerem prioritari la nostra presència en els llocs de treball perquè les empleades públiques coneguen que existeix un altre sindicalisme més participatiu, de classe i ètic que no solament es preocupa per temes laborals sinó que té una visió més àmplia incidint en les desigualtats socials mitjançant la lluita obrera a través de l'acció directa. Som conscients de les nostres limitacions, ja que som només dues persones per a un gran nombre de treballadores. Procurem conèixer quines són les preocupacions dels diferents col·lectius. És vital que siguem accessibles, amb les nostres limitacions, i tan radicals com a efectius en les nostres respostes. Pretenem guanyar la confiança de les companyes per a augmentar l'autorganització dels col·lectius. Cal trencar amb la idea paternalista que la solució vindrà de fora.

Coneixent des de dins el que fan els ens públics respecte a les violències masclistes que pateixen tant dones com a xiquets, quina és la teua opinió? És una acció, l'estatal, efectiva, contraproduent, pal·liativa…?

L'acció estatal respecte a les violències masclistes que pateixen xiquets i dones, com mostren les xifres, no està sent efectiva. Es realitza una labor assistencial que, a voltes, arriba a temps per a pal·liar situacions d'emergència però no s'ofereixen alternatives que ajuden a llarg termini. La tipologia i normativa dels recursos que existeixen per a les dones i els seus fills, les constants retallades dels recursos, l'escassa racionalització dels existents i els programes obsolets que no s'adapten a les situacions actuals, segueixen sent pegats que no aporten solucions a llarg termini en la majoria dels casos. Les víctimes segueixen sent les que han d'abandonar la seua casa i entorn mentre que els maltractadors "campen a plaer". Se segueix responsabilitzant a les víctimes i no se'ls ofereix una protecció real i efectiva. A part d'oferir a les víctimes els suports que requerisquen, és necessari posar la mirada en l'agressor i realitzar campanyes en les quals s'exigisca el cessament de qualsevol violència masclista.

Com analitzes l'evolució de la situació de la dona en els últims 40 anys? Creus que estem en un moment de progrés real o estem en plena involució de drets adquirits?

Crec que si que hi ha hagut una evolució en la situació de la dona. Som més lliures en molts aspectes. Tenim més accés a l'educació, a la música, a la cultura, al món laboral,… però segueixen existint desigualtats en els salaris, les cures en la llar continuen sense ser reconegudes ni legal ni socialment, no es recolza a la maternitat,… En alguns aspectes hi ha hagut involució i per descomptat no hi ha hagut una revolució feminista, que és el que fa falta.

Quines penses que són les claus per a acabar amb el masclisme producte del patriarcat?

Considere que l'educació és fonamental per a acabar amb el masclisme. L'educació tant en la llar com en les escoles. Lamentablement, l'educació segueix sent sexista, autoritària, competitiva i discriminatòria.

És necessari crear espais per a la reflexió, ja que vivim en una societat en la qual tot es fa amb presses i no ens dóna temps a replantejar-nos per què actuem de determinades formes reproduint els valors del sistema patriarcal.

Per a mi també és molt important recolzar als col·lectius, organitzacions i persones que realitzen iniciatives feministes generant xarxes de col·laboració que ens unisquen i ens facen més fortes. El canvi ha de sorgir de nosaltres.

Vols afegir alguna cosa més?

Doncs t'agraïsc que em dónes aquesta oportunitat perquè des d'ací vull fer una crida a les dones de la província de Castelló perquè participen en les assemblees, que realitzen propostes d'activitats i/o que participen en les activitats que s'organitzen des de la Secretaria de la Dona. La pròxima activitat que hem organitzat és la presentació del llibre de la companya Yanira Hermida, *"Luchaban por un mundo nuevo"* el dia 12 de febrer. Us anirem informant!

Vull agrair al grup de dones que participen en la Secretaria de la Dona de Castelló la seua implicació directa o indirectament, ja que sense elles haguera sigut impossible estar duent a terme aquesta tasca. I a totes les que sense pertànyer a CGT han col·laborat amb la Secretaria.

El meu agraïment al grup de dones de CGT del País Valencià i Múrcia/Dones Lliures pel bon acolliment que he tingut i el plaer que és compartir enriquidores discussions amb elles.

I com no, el meu agraïment als companys de CGT Castelló pel seu suport incondicional.

I a vosaltres! Per pensar en mi per a ferme aquesta entrevista i donar-me l'oportunitat que la Secretaria de la Dona de Castelló cresca.

LIBERTAD MONTESINOS
Equip de Comunicació CGT-PV